

E iarăși Crăciun

Lucica Boltasu

Te uită cum ninge afară, te uită atent înspre cer,
Înaltă o rugă spre seară și-o alta în zorii ce pier,
Imploră cu lacrimi Mărirea să-ți dea pe pământ un răgaz,
Să-nveți ce înseamnă iubirea, ferit ca să fii de necaz,

Te uită cum fulguie norul, te uită la albul căzut,
Pământul își leagănă dorul și timpul și-l toarce tăcut,
Minunea de stele străluce, înghețul te taie la os,
Te-ntrebi...măine unde te-i duce și traiul de ți-e cu folos?

Simți frigul ce-ți scurmă în suflet cu gheara-i de gheață, adânc,
Îți simți neputința și-n cuget, ai vrea să fii iarăși un țânc,
Lipsit de tentații păgâne, un trai liniștit să trăiești,
Hrănit cu bucatele bune, să cauți în sfințenie să crești.

Duci dorul căldurii-estivale, tânjești după-un soare etern,
Credința-ți oferă o cale, te scapă de rău și infern,
Doar vântul ce-ți bate în plete-ți mai spune o vorbă șoptit:
"Reglează-ți prietene, viața, căci traiul aici ți-e finit!"

Colinde răsună pe uliți, în suflet vibrează un cânt,
Renaște odată cu versul o iesle, un Prunc, un Cuvânt
Și ninge tăcut printre gânduri și cetini sclipesc argintiu,
Sub focul iubirii eterne, te simți astăzi om, te simți viu.

Speranța-ți impune-ascultare, vibrează pământu-n ajun,
Acum poți rosti: "Ce splendoare, e iarăși, e iarăși Crăciun!"
E ziua cea mare în care, slăvim pe Isus, Pruncul Sfânt,
În ceruri toți îngerii cântă, îți cântă întregul pământ.

Te uită cum ninge afară, te uită atent înspre cer,
Înaltă o rugă spre seară și-o alta în zorii ce pier,
Colinde răsună pe uliți, în suflet vibrează un cânt,
Renaște odată cu versul o iesle, un Prunc, un Cuvânt!

22/12/13, Barcelona-Lucica Boltasu